

Vi har en spesiell anledning til å være redskaper i hans hender. Vi kan være det i vårt ekteskap, i vår familie, for våre venner og våre medmenne-
sker. Dette er vår personlige tjenestegjering som Jesu Kristi sanne disipler.

“Og alle folkeslag skal samles fremfor ham. Han skal skille dem fra hverandre, likesom gjeteren skiller sauene fra geitene.

Han skal stille sauene ved sin høyre side, og geitene ved sin venstre.

Da skal kongen si til dem ved sin høyre side: Kom hit, dere som er vel-signet av min Far! Arv det rike som er beredt for dere fra verdens grunnvoll ble lagt.

For jeg var sulten, og dere gav meg mat. Jeg var tørst, og dere gav meg å drikke. Jeg var fremmed, og dere tok imot meg.

Jeg var naken, og dere kledde meg. Jeg var syk, og dere så til meg. Jeg var i fengsel, og dere kom til meg.

Da skal de rettferdige svare ham og si: Herre, når så vi deg sulten og gav deg mat, eller tørst og gav deg å drikke?

Når så vi deg fremmed og tok imot deg, eller naken og gav deg klær?

Når så vi deg syk eller i fengsel og kom til deg?

Og kongen skal svare og si til dem: Sannelig sier jeg dere: Alt dere gjorde mot én av disse mine minste brødre, det gjorde dere mot meg.”⁹

Jeg ber om at vi må gjøre dette, i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Lære og pakter 18:10, 15; uthevelse tilføyd.
2. Se Veiledning til Skriftene, “Sjel”, scriptures.lds.org.
3. Linda K. Burton, “Først iakttat, så tjene,” *Liahona*, nov. 2012, 78.
4. Lukas 10:37.
5. Alexander B. Morrison, “Gi Kristi hjord næring,” *Lys over Norge*, juli 1992, 13.
6. Lære og pakter 1:23.
7. Matteus 4:19.
8. Obadja 1:21.
9. Matteus 25:32–40.

Av eldste Larry S. Kacher

i De sytti

Vis ikke ringeakt for hellige ting

Gransk dine valg ved å stille deg selv spørsmålet: “Er mine avgjørelser trygt plantet i Jesu Kristi evangeliums gode jord?”

Brødre og søstre, avgjørelsene vi tar i dette liv, har stor innvirkning på vårt evige liv. Det finnes både synlige og usynlige krefter som påvirker våre valg. Dette poenget ble understreket for meg for ca fem år siden på en måte som holdt på å koste meg dyrt.

Vi reiste sammen med familie og venner i Syd-Oman. Vi bestemte oss for å slappe av på stranden langs kysten av Det indiske hav. Kort tid etter at vi kom frem, spurte vår 16 år gamle datter Nellie om hun kunne svømme ut til det hun trodde var en sandbank. Jeg så den krappe sjøen, og sa at jeg ville svømme først fordi jeg trodde det kunne være farlige strømmer.

Etter å ha svømt en kort stund, ropte jeg til min hustru og spurte om jeg nærmet meg sandbanken. Hun svarte: “Du er langt forbi den.” Uten å vite det var jeg fanget i en ripstrøm¹, og ble raskt trukket til havs.

Jeg var usikker på hva jeg skulle gjøre. Det eneste jeg kom på, var å snu og svømme tilbake til stranden. Det var det dumme jeg kunne gjøre. Jeg følte meg hjelpeløs. Krefter utenfor min kontroll trakk meg videre

ut på havet. Det ble ikke bedre av at min hustru, som hadde stolt på min beslutning, hadde fulgt etter meg.

Brødre og søstre, jeg trodde det var stor sannsynlighet for at jeg ikke ville overleve, og at jeg, på grunn av min beslutning, også ville forårsake min hustrus død. Etter stor anstren-
gelse og det jeg tror var guddommelig inngripen, nådde føttene våre på en eller annen måte sandbunnen, og vi kunne gå trygt tilbake til våre venner og vår datter.

Det er mange strømninger i dette jordiske liv – noen trygge og andre ikke. President Spencer W. Kimball sa at det finnes mektige krefter i vårt eget liv, omtrent som de usynlige strømmene i havet.² Disse kreftene er virkelige. Vi skulle aldri ignorere dem.

La meg fortelle dere om en annen strømning, en guddommelig strømning som har blitt til stor velsignelse i mitt liv. Jeg er konvertitt til Kirken. Før min omvendelse til evangeliet, var min største ambisjon å stå på ski, og dermed flyttet jeg til Europa etter vide-regående skole for å oppfylle dette ønsket. Etter flere måneder med det som virket som et ideelt liv, følte jeg at jeg skulle dra. Den gangen forsto jeg

ikke kilden til denne følelsen, men jeg valgte å følge den. Jeg endte i Provo, Utah, sammen med noen gode venner som, i likhet med meg, tilhørte et annet trossamfunn.

I Provo møtte jeg mennesker som levde helt annerledes enn meg. Jeg følte meg tiltrukket til dem, selv om jeg ikke visste hvorfor. I første omgang gjorde jeg motstand mot disse følelsene, men jeg fant snart en fred og trygghet som jeg aldri før hadde følt. Jeg begynte å følge en annen strømning – en som bragte meg til forståelse av en kjærlig himmelsk Fader og hans Sønn Jesus Kristus.

Jeg ble døpt sammen med vennene mine i 1972. Denne nye strømningen jeg valgte å følge, Jesu Kristi evangelium, ga livet mål og mening. Men det hadde sine utfordringer. Alt var nytt for meg. Til tider følte jeg meg hjelpeløs og forvirret. Jeg fikk spørsmål og utfordringer av både venner og familie.

Jeg hadde et valg å ta. Noen av spørsmålene deres skapte tvil og usikkerhet. Det var et viktig valg. Hvor skulle jeg finne svar? Mange ønsket å overbevise meg om at jeg tok feil – “ripstrømmer” fast bestemt på å trekke meg bort fra den fredelige strømmen som hadde blitt en storartet kilde til lykke. Jeg lærte veldig tydelig prinsippet at det er “motsetning i alle ting”, og betydningen av å handle selv og ikke overlate min handlefrihet til andre.³

Jeg tenkte: “Hvorfor skulle jeg vende meg bort fra det som hadde gitt meg så stor trøst?” Herren ga Oliver Cowdery følgende påminnelse: “Talte jeg ikke fred til ditt sinn om saken?”⁴ Min opplevelse hadde vært noe lignende. Derfor henvendte jeg meg enda mer oppriktig til en kjærlig himmelsk Fader, til Skriftene og til betrode venner.

Likevel var det mange spørsmål jeg ikke kunne besvare. Hvordan skulle jeg takle usikkerheten de skapte? I stedet for å la dem ødelegge for den fred og lykke som jeg hadde fått del i, valgte jeg å sette dem til side en tid og stole på at Herren, i sin beleilige tid, ville åpenbare alle ting. Jeg fant trøst i hans uttalelse til profeten Joseph: “Se, dere er små barn og kan ennå ikke tåle alle ting, dere må vokse i nåde og kunnskap om sannheten.”⁵ Jeg valgte å ikke gi avkall på det jeg visste var sant ved å følge en ukjent og tvilsom strøm – en mulig “ripstrøm”. Slik president N. Eldon Tanner sa, lærte jeg “hvor mye klokere og bedre det er for mennesker å ta imot evangeliets enkle sannheter... og å akseptere ved tro de tingene som de... ikke kan forstå.”⁶

Betyr dette at det ikke finnes rom for oppriktige spørsmål? Spør den unge gutten som søkte tilflukt i en

hellig lund da han ønsket å få vite hvilken av alle kirkene han skulle slutte seg til. Hold Lære og pakter i hånden, og vit at mye av det som har blitt åpenbart i denne inspirerte opptegnelsen, er et resultat av ydmyk søken etter sannhet. Slik Joseph fant ut: “Om noen av dere mangler visdom, da må han be til Gud, [som] gir alle villig... og så skal han få den.”⁷ Ved å stille oppriktige spørsmål og søke guddommelige svar lærer vi “linje på linje og bud på bud”,⁸ etter hvert som vi vokser i kunnskap og visdom.

Spørsmålet er ikke: “Finnes det rom for ærlige, oppriktige spørsmål?” men heller: “Hvor kan jeg finne sannheten når spørsmålene oppstår?” “Vil jeg være klok nok til å holde fast ved det jeg vet er sant, på tross av noen få spørsmål jeg måtte ha?” Jeg vitner om at det finnes en guddommelig kilde – En som vet alle ting – enden fra begynnelsen. Alle ting er synlige for

ham.⁹ Skriftene vitner om at han ikke går “på krokete stier... ei heller viker han fra det han har sagt.”¹⁰

På denne jordiske reise må vi aldri tro at våre valg bare påvirker oss. En ung mann besøkte nylig mitt hjem. Han hadde en god ånd med seg, men det ante meg at han ikke var fullstendig aktiv i Kirken. Han fortalte meg at han hadde blitt oppdratt i et evangeliesentrert hjem helt til hans far var utro mot sin hustru, noe som førte til skilsmisse og fikk alle søsknene hans til å tvile på Kirken og falle fra. Jeg ble bedrøvet da jeg snakket med denne unge faren som nå, påvirket av sin egen fars valg, oppdro disse edle åndene uten velsignelsene ved Jesu Kristi evangelium.

En annen mann jeg kjenner, som en gang var et trofast medlem av Kirken, hadde spørsmål om en bestemt læresetning. Istedenfor å be vår himmelske Fader om svar, valgte han å stole utelukkende på verdslige kilder til veiledning. Hans hjerte vendte seg i feil retning idet han søkte det som syntes å være menneskers ære. Hans stolthet ble kanskje tilfredsstilt, i hvert fall midlertidig, men han ble avskåret fra himmelens krefter.¹¹ Istedenfor å finne sannheten, mistet han sitt vitnesbyrd og tok med seg mange familiemedlemmer.

Denne mannen ble fanget i usynlige ripstrømmer og tok mange med seg.

På den annen side tenker jeg på LaRue og Louise Miller, min hustrus foreldre, som til tross for at de aldri hadde mange jordiske eiendeler, ikke bare valgte å undervise sine barn i det gjengitte evangeliums rene lære, men også å etterleve den hver eneste dag av sitt liv. Ved å gjøre det har de velsignet sine etterkommere med fruktene av evangeliet og håpet om evig liv.

De etablerte et mønster i hjemmet sitt hvor prestedømmet ble respektert, hvor kjærlighet og harmoni fantes rikelig, og hvor evangeliets prinsipper veiledet dem. Louise og LaRue, side om side, viste hva det ville si å leve et liv etter Jesu Kristi mønster. Deres barn kunne tydelig se hvilken av livets strømmer som ville bringe fred og lykke. Og de valgte deretter. President Kimball sa: “Hvis vi kan skape... en sterk og jevn strøm mot vårt mål om et rettskaffent liv, kan vi og våre barn bli ført frem til tross for motgang, skuffelser [og] fristelser.”¹²

Betyr våre valg noe? Påvirker de bare oss? Har vi satt stø kurs i det gjengitte evangeliums evige strøm?

Fra tid til annen har jeg et bilde som plager meg. Hva om jeg den septemberdagen, mens vi sluppet av på

stranden ved Det indiske hav, hadde sagt til min datter Nellie: “Ja, vær så god. Svøm ut til sandbanken.” Eller om hun også hadde fulgt mitt eksempel og ikke hadde klart å svømme tilbake? Hva om jeg hadde måttet leve med vissheten om at mitt eksempel førte til at hun ble ført til havs av en ripstrøm, for aldri å komme tilbake?

Er det viktig hvilke strømmer vi velger å følge? Spiller vårt eksempel noen rolle?

Vår himmelske Fader har velsignet oss med Den hellige ånds himmelske gave for å veilede våre valg. Han har lovet oss inspirasjon og åpenbaring når vi lever verdig til å motta det. Jeg oppfordrer dere til å dra nytte av denne guddommelige gaven, og granske de valg de tar ved å stille dere selv spørsmålet: “Er mine avgjørelser trygt plantet i Jesu Kristi evangeliums gode jord?” Jeg oppfordrer dere til å gjøre de nødvendige, små eller store, for å sikre dere de evige velsignelsene ved vår himmelske Faders plan for dere og dem dere elsker.

Jeg vitner om at Jesus Kristus er vår Frelser og Forløser. Jeg vitner om at paktene vi inngår med ham, er hellige. Vi må aldri ringeakte hellige ting.¹³ Måtte vi alltid holde oss trofaste. Det ber jeg om i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Ripstrøm: “en strømning som går motsatt av en eller flere andre strømninger, noe som forårsaker voldsom turbulens i sjøen” (Dictionary.com).
2. Se Spencer W. Kimball, “Ocean Currents and Family Influences,” *Ensign*, nov. 1974, 110–13.
3. Se 2 Nephi 2:11, 16.
4. Lære og pakter 6:23.
5. Lære og pakter 50:40.
6. N. Eldon Tanner, i Conference Report, okt. 1968, 49.
7. Jakobs brev 1:5.
8. Lære og pakter 98:12.
9. Se Moses 1:6.
10. Lære og pakter 3:2.
11. Se Lære og pakter 121:35–37.
12. Spencer W. Kimball, *Ensign*, nov. 1974, 110.
13. Se Lære og pakter 6:12.